

Opin sauna autuas aina

Kertomus Hiidenveden Purjehtijoiden kanoottipoolojoukkueen seikkailusta SM-kisoissa

Muutama vuosi on vierähtänyt HiiPun suuruuden päivistä eli Suomen mestaruus hopeavuosista 2008, 2009 ja 2010. Nykyinen joukkue on virkaiältään nuori vaikka keski-ikäisiä äijiä rungoltaan onkin. Puolen vuoden aikana on koluttu kakkosdivarin turnauksia ja uteliaisuus kasvoi. Oli pakko selvittää minkälainen vauhti on Suomen huipulla. Kuusi pelaajaa saatiin kasaan ja eikun haastamaan kärkiporukoita.

Kisat pidettiin tänä vuonna syyskuun alussa Helsingissä Merimelojien kentällä. Mukana oli viisi joukkuetta. Mestaruus ratkaistiin pelaamalla kaksinkertainen sarja. Mielenkiintoisen lisän antoi joukkueenjohtajien kokouksen päätös, että jokainen ottelu pelataan voittoon saakka. Ei siis tasapelejä.

Kotimainen kärki kanoottipoolossa muodostuu käytännössä kahdesta joukkueesta: Lohjalaisesta Melan Vääntäjistä (MeVä) ja Merimelojien ykkösjoukkueesta (M1). Tänäkin vuonna nämä rusikoivat muut joukkueet näytöstyyliin. Keskinäisten otteluiden voittojen mennessä ristiin mestaruuden ratkaisi maaliero. Suomen mestariksi leivottiin toista kertaa peräkkäin Merimelojien ykkönen.

Pronssipallia jo vuosikaupalla hallussaan pitänyt Tampereen Kajak otti tälläkin kertaa omansa. Joukkue haastoi kärkikaksikkoa mutta joutui taipumaan joka ottelussaan selvin numeroin. Häntäpäin joukkueita, HiiPua ja Merimelojien kakkosta (M2) vastaan pelatessa kokeneet ketut juonivat yllättävän selkeätkin voitonnumerot.

Kovaa kyytiä eli HiiPun tie

Lauantain ensimmäisessä ottelussa HiiPu sai vastaansa viime vuoden mestarin eli M1:n. Pelin tulos 15-0 kuvanee parhaiten kokemuksen merkitystä tässä urheilulajissa. Hiipulaiset olivat melanvedon tai parikin myöhässä jokseenkin koko ottelun ajan. Seuraavaksi oli vuorossa Kajak, jonka kanssa pelituntuma oli tasaväkisemmän oloista vaikka peli päättyi 2-7 tappioon. Merimelojien kakkosjoukkue oli HiiPun seuraava koitos. Kovan vääntämisen tuloksena 9-1 voitto kohensi turnaustunnelmia. Pirstysruiske oli tarpeen, sillä seuraavaksi MeVä antoi HiiPulle oppitunnin joukkuepelaamisesta lukemin 8-2. Lauantain päätteeksi kohdattiin M1 toisen kerran. Ottelun lopputulos 20-0 alkoi jo hieman syödä pelihuumoria.

Sunnuntaina HiiPu kohtasi ensin MeVän. Ottelussa oli tasainen alku lohjalaisten pelin käynnistyessä hitaanlaisesti. Sitten MeVä löysi taas pelinsä ja mätti loppunumeroiksi 10-2. Pienen tauon jälkeen oli Kajakin vuoro. Peli oli tiukka ja tasainen. Kokemuksellaan tamperelaiset hyödynsivät hiipulaisten tekemät virheet ja venyivät 6-2 voittoon. Turnauksen viimeisessä pelissä HiiPu kohtasi M2:n. Helsingiläiset pelasivat turnauksen parhaan taistelunsa ja piinasivat tosissaan vihtiläisiä vaikka pelillä ei turnauksen sijoituksiin enää ollutkaan merkitystä. HiiPu korjasi voiton luvuin 3-1.

Hiidenveden Purjehtijat, SM-nelonen.

Kuulostaapa hyvältä. Tosiasiassa lajia vaivaa vähäverisyys. Vähistäkin joukkueista joidenkin jättäessä mestaruusturnauksen väliin tulosluettelo antaa hieman vääristyneen kuvan. Tänä vuonna pelatuissa kisoissa on ollut mukana kolme joukkuetta, joita ei Helsingissä nähty. Niistä jokainen olisi onnistuessaan saattanut pystyä tiputtamaan HiiPua tulosluettelossa alaspäin. Jos HiiPun joukkue pysyy koossa ja jaksaa harjoitella, on ensi vuonna ainakin tamperelaisen päänahka otettavissa. Tsemppiä!

Veikko Tolvanen